

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Abbati Sancti Avberti, & Magistro R. de Bekerel & R. Torel Canonicis
Cameracensibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

alienis. In alio verò capitulo credimus distinguendum, utrum eo tenore fuerint manumissi & oblato ordini clericali, quòd manumittenti Ecclesiæ, dum vixerint, debent impendere famulatum in obsequiis divinorum, & tunc transferendi se ad aliam est eis licentia deneganda, vel manumissi extiterint absolutè, sicque libertatem habeant ad aliam transeundi. Datum Viterbij V. Idus Iunij, anno decimo.

ARCHIEPISCOPO TYRONENSI & suffraganeis ejus.

Epist. 74. De torneamentis, & de subsidiis terræ sanctæ.

Olim venerabilis frater noster: Episcopus Sueffionensis per suas nobis litteras intimavit quòd cum torneamenta quæ fiebant in suis partibus peregrinationis suæ propositum crederet plurimum impedire, auctoritate nostra in torneatores excommunicationis sententiam promulgarat. propter quod multi Milites fuerunt adeo conturbati ut nec crucem assumere nec aliquid subsidium vellent terræ sanctæ conferre. Vnde postulavit à nobis ut sibi permittere dignaremur ad tempus illam sententiam mitigare. Licet autem intentionis nostræ non esset torneamenta permittere, quæ sacris noscuntur institutionibus interdicta, quia tamen quod provisum erat ad commodum, tendere videbatur ad noxam, eidem Episcopo duximus concedendum ut sententiam ipsam circa omnes vel aliquos relaxare curaret, prout nosceret expedire. Ipse verò in negotio ipso cum debita maturitate procedens, recepta secundum formam Ecclesiæ cautione ab omnibus qui Montis aurei & Laudun. hastiludiis interfuerant, præfatam excommunicationis sententiam relaxavit, tam ipsos quam universos qui vel in hospicio vel etiam aliàs communicarant eisdem nuntiari faciens absolutos. Canonis quidem censura de talibus in suo robore perdurante. Quapropter Milites absoluti plurimum exultantes, devotione unanimi statuerunt certam quantitatem pecuniæ singillatim in terræ sanctæ subsidium destinare. Nos igitur quod ab eodem Episcopo providè ac utiliter factum est approbantes, universitati vestræ auctoritate præsentium mandamus quatinus Milites memoratos ut quod in hereditatis Christi subsidium promiserunt se devotione laudabili soluturos exolvant unusquisque per diocesim suam moneatis prudenter & efficaciter inducat, ipsos ad hoc, si opus

Tom. II.

fuerit, per distractionem ecclesiasticam compellentes, censuram Lateranensis Concilij circa tales obtinere vigorem debitum faciendo. Datum Viterbij VII. Kal. Iulij, anno decimo.

COMPOSTELLANO ARCHIEPISCOPO,

Proposuisti nobis in nostra præsentia constitutus quòd venientibus ad Ecclesiam beati Iacobi ex diversis regionibus peregrinis, & volentibus aliis ab altaribus per contentiones & rixas altaris de nocte custodiam vendicare, homicidia contingunt interdum, & aliquando vulnera inferuntur. Propter quod humiliter postulasti ut alio modo quam per reconsecrationis beneficium dignaremur ipsi Ecclesiæ providere. Manente igitur Ecclesiæ & altari, fraternitati tuæ insinuatione præsentium innotescat quòd ipsa reconciliari poterit per aquam cum vino & cinere benedictam. Datum Viterbij XII. Kal. Iulij, anno decimo.

Epist. 75. Ut reconciliare possit altare S. Iacobi. Cap. Proposuiti De consec. Ecclesiæ.

E I D E M.

Super eo quòd fraternitas tua nos consulere voluit, ut quia tota ferè provincia Compostellana de novo est ad jurisdictionem Ecclesiæ tuæ conversa, qualiter tibi provinciam vel partem provincie visitanti obsequi debeat & servire, necnon & in procurationibus providere, te instruere dignaremur, tibi taliter duximus respondendum, quia illud observare tenetur quod in vicinis provinciis observatur. Datum Viterbij X. Kal. Iulij, anno decimo.

Epist. 76. De procurationibus. Cap. Super eo. De censib.

ABBATI SANCTI AVBERTI, & Magistro R. de Bekere & R. Torel Canonis Cameracensibus.

Constitutus in præsentia nostra dilectus filius C. Clericus sua nobis insinuatione monstravit quòd cum olim pro injuriis quas. Præpositus Ecclesiæ sancti Audomari super beneficio suo ejusdem Ecclesiæ irrogabat eidem ad sedem apostolicam provocasset, & ipsum ad prosequendam appellationem suam in itinere constitutum ad sedem apostolicam veniendi apud Treca contingeret gravi ægritudine occupari, demum ut populi tumultum idem Clericus evitaret, se fecit ad monasterium Clarevallense deferri, ubi cum tandem invalescente morbo fuisset in extasi positus, monachi ejusdem loci eum novitiorum habitu induerunt: qui statim ut ad mentem rediit reclama-

Epist. 77. De Clerico qui factus fuerat monachus in infirmitate.

F ij

vit, nunquam contentiens, & deposito habitu, recedendi licentiam obtinuit ab eisdem. Quare à nobis humiliter postulavit ut ei dignaremur super hoc contra æmulum suorum astutiam paterna sollicitudine præcavere. Nos igitur petitioni ejus paterno condescendentes affectu, præsentium vobis auctoritate mandamus quatinus si est ita, prædictum Clericum hujus occasionis obtentu non permittatis ab aliquibus molestari, eidem redditus suos, possessiones, & res alias cum integritate debita, si quas ea occasione inveneritis temerè occupatas, per censuram ecclesiasticam sublato appellationis obstaculo restitui facientes. Testes autem qui fuerint nominati &c. Nullis litteris &c. Quòd si non omnes, duo vestrum &c. Datum Viterbij VI. Non. Julij, anno decimo.

*ARCHIEPISCOPIS ET EPISCOPIS
per Hispaniam & Guasconiam constitutis.*

*Epist. 78.
De adulterinis
insignis beati
Iacobi,*

Occurrere debet apostolica sedes præsumptionibus malignorum, & eorum excessus pastorali sollicitudine cohibere. Sanè ad audientiam apostolatus nostri pervenit quòd quidam in Hispania & Guasconia constituti adulterina insignia beati Iacobi, quæ conchæ dicuntur, in animarum suarum periculum cudere non verentur. Volentes igitur præsumptiones hujusmodi per vestræ discretionis prudentiam cohibere, fraternitati vestræ per apostolica scripta mandamus atque præcipimus quatinus auctoritate nostra universis per vestras provincias constitutis sub excommunicationis pœna districtiùs inhibere curetis ne hujusmodi adulterina insignia, quod in suarum vergit periculum animarum, cudere aliqua temeritate præsumant. Datum Viterbij XIII. Kal. Julij, anno decimo.

*VNIVERSIS ARCHIEPISCOPIS
& Episcopis in Aquitania constitutis.*

*Epist. 79.
De litteris apo-
stolicis per
fraudem ob-
tentis,*

Infinuata nobis per venerabilem fratrem nostrum Episcopum Xanctonensem quorundam perversorum iniquitas animum nostrum non potuit non movere; qui nova lucrandi fraude reperta, contra nonnullos in vestris diocesis constitutos graves calumnias per litteras nostras exercent. Quidam enim, ut dicitur, super falsis querelis adversus eos quorum personas oderint, vel ambierint facultates, commissionum à nobis litteras impetrantes, in injurias jura convertunt,

dum illos tandiu fatigare compellunt sub prætextu justitiæ per easdem donec per injustitiam vel personas ad libitum fatigaverint vel extorserint pretium pro suscitati litigij cessione. De quibus siquidem unus, cum nequivisset quandam juvenculam conjugatam ad suæ libidinis inclinare consensum, repetens exenia quæ se illi misisse dicebat, eam citari fecit ad causam. Quæ sive de fraude timida, sive per virum ad judices accedere non permissa, non solum ipsa, verum etiam consanguinea quædam ejus, quæ noluerat esse adulterij mediatrix, & quidam alij, excommunicationis sententiam pertulerunt: quorum interim aliqui decedentes sepulturam ecclesiasticam nequiverunt aliquatenus obtinere, quanquam unus judicum à . Presbytero, qui conjugatam prædictam in mortis articulo constitutam ad penitentiam receperat, certam extorserit pecuniæ quantitatem. Præterea quendam sutorem pro sotularium filo quatuor denarios vix valente citari ad remotos judices procuravit & tandem excommunicationi supponi; qui etiam occasione sumpta quòd cujusdam burgenfis famulus eidem domini sui domum intrare volentis ostium obseraverat, post non modicum temporis, eodem famulo contrahere volente cum quadam, objecit quòd pro injuria sibi facta vinculo eum fecerat excommunicationis astringi; & tandem decem solidis pro tali contradictione receptis, dicens se judicum auctoritatem habere, ipse idem illum absolvit. Alia verò vice, cum ferè ducentos homines pro variis quæstionum figmentis à quodam Archipresbytero citari fecisset, demum eundem Archipresbyterum, eò quòd negliger fuisset mandatum apostolicum executus, coram eisdem judicibus impetivit, & ab ejus calumnia non nisi data redemptione quievit. Alius autem similiter à quodam sutore, imponens ei quòd suos parando calceos, eorum soles decurtarat, quindecim solidos extorsit. Qui profectò cum equum unum à quodam alio conduxisset, in certa pecuniæ summa illum satisfacere sibi compulit, eò quòd idem equus casualiter in aquam sub ipso corruens, ejus infusione suum pallium maledfecit. Sed & alius quidam pro manipulo caulium decem solidos recepit à quodam quem calumniatus fuerat super ipso. Quòdque recoli est indignum, quidam alius quendam juvenem citari fecit ad judices per tres dietas & ultra remotos, eò